

[Ragnhild Andersen.]

som, især, i de forbedrede aldersgrænser for de gifte kvinder; der er også fremskridt i rådighedsbeløbets forhøjelse og, ikke mindst mærkbart, i forhøjelsen af lommepengene for de ældre på alderdomshjemmene, der sikkert vil vække glæde — finder den kommunistiske gruppe alligevel forslaget utilstrækkeligt og opfordrer indtrængende til, at man stemmer for vore to ændringsforslag.

Med regeringsforslaget gives der mærkbare forbedringer til en lille gruppe relativt godt stillede ældre. Det drejer sig om 20 000-30 000 selvpensionister i hele landet. Min gruppe har gjort indvendinger herimod, fordi vi her i landet har omkring 200 000 gamle pensionister, som intet ejer, og som samfundet ikke har givet mulighed for opsparring eller køb af livrente. De får små, i købstæderne meget små, i landkommunerne lidt større forhøjelser, men ingen som helst forbedring i hovedstaden. De ændringer, der nu gennemføres, er efter vor opfattelse i modstrid med den indtægtsudjævnen politik, som i mange år har kendetegnet aldersrentelovgivningens udvikling i vort land. Det var i mange år ikke alene kommunisternes, men også socialdemokraters og de radikales og retsforbundets krav, at først skulle de hjælpes i alderdommen, som trængte dertil. Indtil folkepensionen gennemførtes med bestemmelsen om mindstepensionen, har de demokratiske kræfter i vort land stræbt efter, at i første række de, der intet ejede, skulle sikres forsvarlige kår. Det var en social linje. I dag forbedrer flertallet i første række vilkårene for de relativt bedst stillede, selvpensionisterne, medens de mange tusinde ældre, der intet ejer, som sagt ingen indrømmelser får, heller ikke den fulde ophævelse af zonegrænserne, som gælder for de allermest velhavende her i landet.

Et medlem sagde til mig forleden dag, at man kunne glæde sig over, at de mere velhavende 67-årige ikke henter deres folkepension. Men det er oplyst — det kan læses i den henvendelse, som Den danske Købstadforening har sendt, og som ledsager lovforslaget som bilag — at langt de fleste 67-årige i hele landet melder sig for at få pension, uanset hvor velstående de er. Det må give os alle sammen noget at

tænke på, især spørgsmålet om, hvor der skal sættes ind for at forbedre pensionerne, om det skal være i toppen, eller det skal være i bunden. Den kommunistiske gruppe har den anskuelse, at det skal være dem, der virkelig trænger til noget mere at eksistere for, dem, som samfundet gav slid og slæb, men ingen muligheder for at skrabe noget sammen, forbedringerne skal komme til gode, og det opfordrer jeg tingets medlemmer til at understøtte os i. Dette synspunkt vil også i fremtiden være afgørende for kommunisternes indsats og forslag på disse områder.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker regeringspartiernes ærede ordførere for tilslutning, ligesom jeg takker oppositionens ordførere for det mådehold, der prægede kritikken. Fordelingen af millionbeløbene er jo stort set blevet tiltrådt af udvalget under dets arbejde. Det synes, som om vi i ministeriet har ramt det rigtige i de forslag, vi fremsatte.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen var inde på tanken om udjævningen mellem tredje og anden zone og rejste spørgsmålet, om det statistiske departement dog ikke skulle være i stand til at give en redagørelse for den forskel med hensyn til priser mellem de to zoner. Personlig tvivler jeg på, at det er muligt, for de to zoner er i den grad indfiltret i hinanden gennem deres administrative afgrænsninger, at det vil være meget, meget vanskeligt at finde frem til resultater af holdbar karakter. Der er vist ikke andet for, end at vi, efterhånden som økonomien muliggør det, tilstræber en udjævning mellem tredje og anden zone og helst går videre til en fuld udjævning mellem zonerne.

Det ærede medlem bad mig om at bekræfte, at der ikke bør tilstræbes generelle udlodninger, og det gør jeg gerne. Beløbene bør uddeles individuelt — det er derfor dette rådighedsbeløb er blevet indført i loven — og udlodningen skulle nødig finde sted på en sådan måde, at man måtte mistænke kommunerne for ikke at følge strengt saglige motiver. Dette skal blive præciseret nærmere i et cirkulære.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen gav luft for stærke følelser. Jeg har stor ærbødighed for disse umiddelbare følelser, men